

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 5 i 7.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.florsloreto.com/seas>.

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 253
Juliol
agost
2004

*Fotografia commemorativa dels 70 anys
d'existència de la SEAS, feta al Pati del Roure
de l'Ateneu per Francesc Fàbregas*

EXCURSIÓ DE VETERANS

3 i 4 juliol — Excursió de veterans al refugi d'Amitges fent el cim del Ratera (Pallars Sobirà)

SOPAR DE LLUNA PLENA

10 juliol — «Sopar de lluna plena» al santuari de Bellmunt (Osona). Excursió amb sopar inclòs.

EXCURSIÓ D'ESTIU AL PIRINEU

17 i 18 juliol — Excursió-travessa des de l'estany Gento al refugi Colomina, refugi Blanc i Espot.

ALTA MUNTANYA

16, 17 i 18 juliol — Excursió al Seil dera Baquo (vall d'Estòs, Pirineu aragonès).

30, 31 de juliol i 1 d'agost — Excursió al massís de la Maladeta (vall de Benàs, Pirineu aragonès)

SOPAR DE MOTXILLA

18 de setembre — Celebració del Sopar de Motxilla al Pati del Roure de l'Ateneu a les 9 del vespre. Durant el sopar es lliuraran els premis del Concurs Fotogràfic 2004 de la SEAS.

CONCURS FOTOGRÀFIC 2004

Enguany celebrarem de nou el nostre Concurs Fotogràfic. Les fotografies podran ser lliurades al nostre local abans del dia 7 de setembre, data en la qual el jurat, després de les corresponents deliberacions procedirà a atorgar els premis, els quals seran mantinguts en secret fins al dia del Sopar de Motxilla en què es donaran a conèixer

HISTÒRIA DE L'EXCURSIONISME

Per a la temporada 2004-2005 ha estat ja concretat el nou cicle de conferències i excursions, el qual en aquesta ocasió estarà dedicat a la "Història de l'Excursionisme" amb la participació dels ponents Francesc Beato, Josep Nuet, Josep Maria Sala, Francesc Romà, Jordi Embodas, Raimon Garcia-Quera, Josep Maria Panareda i Josep Sicart.

S'iniciarà el divendres dia 15 d'octubre amb la primera excursió al Matagalls (Montseny) el 17 d'octubre i finalitzarà amb l'excursió del 19 de juny amb el tradicional dinar de cloenda.

Properament donarem a conèixer tots els detalls de les conferències i les excursions

10 DE 100 10 ANYS / 100 MATINALS

Sembla que les matinals van començar quan alguns socis de la SEAS van decidir que no els anava bé sortir tot el diumenge d'excursió i arribar massa tard al vespre, tenint en compte que l'endemà, com cada dilluns, era Sant Tornem-hi, que és un dels sants catalans del santoral. Després va resultar que aquests socis (Jordi Farràs, Joan Fernández, Josep M. Rius...) coincidien els diumenges al matí amunt i avall de Collserola passejant el gos, estirant les cames i mig apaivagant el cuquet de l'excursionisme. La coincidència va fer que algú es preguntés que per què no s'organitzaven per sortir plegats i ja tenim la cosa enfilada. La idea va prendre forma, altres socis s'hi animaren i així fou com es va inaugurar la primera matinal estricta, al Tagamanent, un dia lluminós de 1994.

Han volat deu anys des de llavors i les matinals han arribat al número 100 a una mitjana de 10 per temporada. Unes lleis no escrites van dictar un respecte a no haver de matinar en excés –sortida entre les 7 i les 8 del matí, en funció de l'itinerari- i la condició de ser a casa a l'hora de dinar, cap a les tres de la tarda. Un altre paràmetre, aquest

dictat per la lògica, va ser establir un radi de territori d'entre 50 i 60 quilòmetres a l'entorn de Barcelona, la qual cosa volia dir, en termes excursionistes, Collserola, el Montseny, Montserrat, el Garraf, la Serra del Corredor, Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac. Cada any, una part de les deu sortides tenen destí fix i un expert en el territori. Són les que transiten per Collserola, Montserrat, el Montseny, Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac. N'hi ha una de tema cultural que acostuma a ser urbana i, en els darrers anys se n'ha consolidat una altra de literària.

Els responsables territorials i temàtics fan la seva feina, però les matinals no serien com són sense un personatge que n'esdevé l'eix i l'ànima, Josep M. Rius. Ell les dissenya, les coordina, les empeny, introdueix millores i inventa estratègies que després serveixen a tota la SEAS, com ara el concurs de fotografia.

L'equip de redacció del Butlletí felicita tots els socis que fan feina a les matinals - i Josep M. Rius de manera especial - per aquest primer pilar consistent, **10 de 100**. Alhora, els encoratgem a marcar la perspectiva dels propers 10 anys i, pel cap baix, de 100 matinals més.

PEDALANT PER EUROPA**Joan Millet****Petit preàmbul**

Ja fa uns 8 o 10 anys que, a causa de certs inconvenients de tipus mecànic, tant la meva dona com jo hem hagut de substituir les entranyables sortides amb la SEAS per quelcom que sigui alhora saludable i divertit: la bicicleta, és a dir, no la BTT sinó el que es coneix com a «cicloturisme». I com més planer, millor. Curiosament ni el menisc ni el maluc donen senyals de grinyolar quan es fan moure els pedals. Això és, doncs, el que procurem aprofitar.

A causa del territori extraordinàriament muntanyós, aquesta és una activitat que té bastantes limitacions a Catalunya. Recorreguts interessants es troben però per la Segarra, el Penedès, l'Empordà, la Garrotxa... aquí cal fer esment a l'excursió-reina: Girona-Olot-Girona pel camí de l'antic carrilet. Són 55+55 km, escurçables, amb un desnivell total de 500 m. No us ho perdeu!!! Però, i a l'estiu? Per tal de no torrar-se al sol cal anar cap al nord on talment hi ha moltes zones planeres a temperatures menys castigadores. Holanda és el «non plus ultra». Però també Dinamarca, la part nord d'Alemanya, certs recorreguts per

Franca i Àustria... i heus ací el que hem fet enguany:

LITUÀNIA I LETÒNIA AMB BICICLETA

Hi ha recorreguts que solament és aconsellable fer-los de la mà d'una agència i aquest n'és un. Vam agafar l'avió fins a Hamburg on hi férem dues nits i un xic de turisme. Era un dissabte quan prenguérem el tren fins a Kiel on ens esperava el guia amb una furgoneta i un remolc carregat amb 25 bicis. Altres persones apuntades feien el mateix i d'aquesta manera es formà un grup de 24, els companys per una setmana. Sí, ho heu comptat bé; la bici que sobra és la de recanvi per si cal. Vam embarcar en un ferry, un enorme transportador de camions que disposava d'unes 100 places de camarot per a turistes, i després d'una travessa de 20 hores, arribàrem a Klaipeda, el gran port natural de Lituània.

A partir d'aquí comença el procediment comú de totes les escapades que hem fet basades en la bici. Hom pernocta en hotels de variades categories i, havent esmorzat, hom pren la bici i es fa l'excursió que pot ser de 40 fins a 70 km, depenent de l'itinerari i de les visites que es fan. El primer dia, el repartiment de bicis i llur ajustatge corresponent pot significar una bona

Reagrupament durant un descans. Fotografia de Joan Millet

mitja hora però amb l'avantatge que és divertit i permet anar coneixent els companys. El guia obre la comitiva i l'escombra (un voluntari) la tanca. Si hom circula a la cua, veure tota la colla serpentejant el camí és una imatge inoblidable. L'agència organitzadora posa sempre dos guies que ens acompanyen. Un d'ells acostuma a ser local, és a dir, coneixedor al màxim del territori. Aquesta dualitat permet que, mentre un porta els ciclistes, l'altre pren furgoneta i remolc per fer la compra, preparar el pic-nic del migdia i porta l'equipatge a l'hotel (si no és el mateix).

Pedalar per territori planer no suposa precisament el goig total. La

pluja, el vent contrari, la sorra (als països nòrdics n'hi ha molta), els sotracs... tot són ingredients que fan cremar calories i per tant hom agafa una gana devoradora. Aquesta és, doncs, la importància del pic-nic preparat a mig camí pel segon guia.

L'arribada a l'hotel acostuma a ser als volts de les 6 de la tarda. Les dutxes ens deixen nous i el sopar en comú és relaxant i gratificant. Els itineraris són sempre escollits de forma que permetin visitar els llocs d'interès. A les ciutats grans les estades solen ser de 2 o 3 dies. Aleshores, les excursions es fan radials per poder tornar al mateix hotel.

Mirant el mapa de Lituània veureu a l'oest una estreta llengua de terra —Neringa— que forma un llac interior —Kursiu Marios—. Neringa és una zona protegida per la seva importància ecològica i turística. La sorra és d'una extraordinària finura, i per això el vent arriba a formar dunes com les del desert, algunes de 70 m d'alçada. És realment insòlit, perquè hom pensa més aviat en un paisatge de l'Àfrica. No gaire lluny, a Nida, es pot visitar la casa d'estiu des d'on Thomas Mann escrivia contemplant un meravellós paisatge sobre el mar. Per travessar el llac, una embarcació carregada amb 24 bicicletes i 24 pedalaires ens portà fins a la desembocadura del Memel, on hi ha uns aiguamolls famosos per la quantitat i varietat d'aus migratòries que més tard ens arriben a nosaltres. Un especialista ens ensenya la captura, anellat i seguiment de les aus així com tot un sistema informatitzat i amb connexió amb altres indrets d'Europa i d'Àfrica.

A Siaulai hi ha una curiositat: un turó ple de creus. Creus de tota mena, mida i materials. La història és que, en temps de l'ocupació soviètica, els veïns hi plantaven creus corresponents als morts en defensa del país. L'endemà, una excavadora russa ho arrasava tot. Però de nit, els veïns hi tornaven, fins que el cansament i el canvi polític significà la tirada de tovallola per part soviètica. El lloc s'ha fet avui famós i

és possible que el nombre de creus es pugui comptar per milions. Tothom hi porta la seva i pel motiu que sigui.

El parc nacional de Zemaitija ens oferí un inoblidable recorregut enmig de boscos i llacs on encara no hi ha ni la contaminació industrial ni promocions urbanístiques. I passar a Letònia vol dir, lògicament, tornar a ensenyar el passaport i canviar de moneda. Cal desfer-se de les «litas» i comprar «lats» sabent, però, que ara ho trobarem tot més car.

Riga, l'única gran ciutat visitada, mereix uns comentaris a part. Travessada pel riu Daugaba, és d'estructura molt harmònica, edificis ben estilitzats, fins i tot un barri de cases modernistes... però molt feixugues i ni de lluny amb la gràcia de les que tenim per aquí. A la catedral, construïda tota amb totxos, fou començada al segle XIII i després de moltes transformacions es manté avui com restaurada de fa poc. La torre, d'agulla barroca, té 90 m d'alçada i al cor hi ha un meravellós orgue, del 1883, equipat amb quatre teclats i 6.700 tubs (el del nostre Palau en té 3.400). Vam poder gaudir d'un concert amb música de César Frank.

Totes les ciutats grans tenen coses interessants, però m'agrada especialment nomenar aquelles que no són corrents. Així, a Riga, hi ha un gran mercat central instal·lat dins de cinc antics hangars de Zeppelin. Podeu, doncs, imaginar les dimen-

sions. El més atractiu és el de productes derivats de la llet, la gran especialitat del país. I si parlem de queviures, mai no havíem menjat unes patates tan excel·lents, fossin bullides o cuites d'altra manera. Tothom somniava poder-se endur un sac a casa.

La combinació de tren, bici i furgoneta permet arribar més lluny. Per exemple, el parc nacional de Gauja o el castell dels bisbes de Turaida. Els ferrocarrils (suposem que són restes del material heretat dels soviets) són bastant tronadets i sorollosos, però cal dir que a cap lloc vàrem veure restes del vandalisme avui imperant a l'Europa de l'oest,

és a dir, pintades, trencades o altres manifestacions de l'anomenat «dret d'expressió».

El paisatge, poc muntanyós, és d'un verd predominant i en els boscos el pi roig i el bedoll són els arbres més representatius. La manca d'un teixit industrial fort dóna al camp l'aspecte que sempre hem valorat tant: masos senzills, conreus no mecanitzats, bestiar de corral no criat amb pinsos, poques línies elèctriques... tota una delícia, almenys per a nosaltres els bicicletaires

Els països bàltics tenen una història plena de guerres, invasions i persecucions. Així, Lituània, d'una antiguetat que es remunta a l'any

El turó de Siaulai amb les seves creus. Fotografia de Joan Millet

1009, ja estava aleshores sota força pressions de l'ordre Teutònica. Posteriorment, matrimonis amb dinasties poloneses suposaren l'entrada del Cristianisme des de la noblesa. És a partir del segle XVII quan començà una successió de pretensions territorials per part de russos, suecs, alemanys i polonesos més o menys alternativament. Actualment, en quedar-se Rússia a la part que corresponia a l'antiga Prússia Oriental, resulta que al sud de Letònia, i en forma de falca, hi ha un tros de territori rus sense connexió amb la resta del país. La conseqüència és que el peatge que paguen els russos per anar a Kaliningrad (la capital del tros disgregat) passant per Lituània, és una aportació econòmica que, en forma de productes petrolers, va als lituans com anell al dit.

L'ambre mereix capítol apart. Els països bàltics concentren els jaciments més importants d'aquesta resina fossilitzada que l'home converteix en joies. Hi ha venda d'ambre a tot arreu, autèntic i fals, de colors i formes diverses. Hi ha museus de l'ambre i també hi ha una cambra reial al palau de Sant Petersburg (a Rússia) totalment revestida d'ambre (substitució de la que va desaparèixer durant la guerra) i subvencionada pel govern alemany. És quelcom meravellós veure un insecte sencer dins d'una peça d'ambre. O sia, fa uns 50 milions d'anys una gota de resina li va caure

al damunt... i així el va deixar, pobret.

Finalment, i pels afeccionats als idiomes, un mini-diccionari comparatiu us farà veure la dificultat de conèixer bé aquestes llengües:

<i>Català</i>	<i>Lituà</i>	<i>Letó</i>
gràcies	āciu	paldies
bon dia	labasrytas	labrit
adéu	viso gero	ata
aigua	vando	udens
pa	douna	maize
fruita	vaisiai	augli
carrer	gatve	iela

GORGES I MEANDRES DEL TER

Ferran de la Fuente

El recorregut del Ter, riu ja força sinuós per ell mateix, després de passar per Roda es torna encara més sinuós i en passar per entremig de les muntanyes del Cabrerès i de les Guillerries es veu obligat a encaixonar-se, sovint entre parets verticals, fins a la seva sortida al Pastoral. En arribar a les rodalies de Savassona, Fucimanya, Casserres i Sau, el seu recorregut es fa particularment espectacular al discórrer entre ribes molt altes i recargolats meandres. Sembla com si el riu tingués dificultat per trobar el camí de la plana empordanesa

L'excursió que proposem discórrer per aquests verals i reuneix prou atractius per passar una bona diada. És una travessa des de l'ermita de Sant Feliu de Savassona (Sant Feliuet segons la veu popular) fins a la carretera de Vilanova de Sau a Sant Romà de Sau, amb visita al monestir de Sant Pere de Casserres.

Passat Tavèrnoles, la carretera que duu al monestir passa per un coll entre el turonet rocallós on és bastida l'ermita de Sant Feliu, al nord, i el serrat del Castell al sud. En aquest serrat, molt a prop del coll, hi ha l'ermita de Sant Pere de Savassona i

Sant Feliuet de Savassona. Fotografia de Jordi Gironès

el castell de Savassona.

Començarem a caminar en aquest coll prenent el camí senyalitzat que surt cap a nord-est. Als 8 minuts arribarem a un replà al peu de la roca sobre la qual hi ha edificada l'església. Hi ha una gran roca amb unes estranyes inscripcions: és la Roca dels Sacrificis, pertanyent a la cultura ibèrica. Amb 4 minuts més haurem assolit l'ermita des de la qual es pot fruit d'una ampla panoràmica sobre la vall del Ter i contrades

*Sant Pere de
Casserres.
Fotografia de
Jordi Gironès*

veïnes. Tornarem a replà i prendrem el corriol que davalla en direcció N. Als 12 minuts trobarem el pal indicador del GR 210 que s'uneix al PR C-40. Tombarem cap a la dreta. Aquest camí ens permetrà anar resseguint el Ter per la vora dreta. Aviat arribarem a l'extrem sud d'un gran meandre del riu el qual, en aquest punt, sembla molt cabalós per arribar la cua del pantà de Sau. D'una pedrera propera s'extreuen grans blocs de pedra gairebé arran d'aigua.

El camí està perfectament senyalitzat amb pals indicadors i senyals blancs i grocs per la qual cosa evitaré donar excessius detalls que allargarien aquesta ressenya innecessàriament. Travessarem el torrent Soler i al cap de 33 min. des del pal indicador abans esmentat, arribarem a un carrer asfaltat de Fucimanya (escrit així en els carrers d'aquest indret). Des d'aquest lloc tornarem a

veure una espectacular panoràmica del Ter al seu pas entre el Puig dels Moros (costat de Casserres) i el Serrat del Bosc (costat de Roda), amb parets verticals i vegetació frondosa. Al cap de 14 min arribarem al final de la pista asfaltada i trobarem a l'esquerra el corriol que mena amb 3 min més al torrent del Sot de l'Infern. Una vegada travessat amb 6 min més arribarem al camí que des del coll de Terrades duu al monestir de Sant Pere de Casserres, distant uns 3 quilòmetres cap a l'esquerra.

El monestir havia estat, fins no fa gaire anys, en un estat d'abandonament lamentable però ha estat restaurat recentment i es pot visitar mitjançant el pagament d'una entrada. Prop d'ell s'ha construït un restaurant fent que actualment aquell indret abans abandonat sigui ara un lloc molt visitat. La panoràmica sobre el Ter i les muntanyes veïnes és

excepcional.

Després d' una hora llarga de tornada, que podem fer seguint en alguns trams un camí diferent al de l'anada, arribarem al coll de Terrades, on la carretera, sobre la que caminem ara, rep per la dreta el camí que ve de Fucimanya i per l'esquerra la pista (apta per a vehicles) que ve de Sau. Prendrem aquesta pista que discorre entre les aigües de l'embassament de Sau i els cingles de la Costa del Vilar. A l'altra riba veiem els vessants del turó de Santa Cília, del turó de la Força i dels cingles de Tavertet que esdevenen un meravellós contrapunt al vessant sud de l'embassament, de les aigües del qual sobresurt la piràmide del campanar de l'església de l'anorreat Sau el qual sembla amidar el nivell de les aigües.

Als 5 quilòmetres haurem arribat a can Mateu, avui casa de colònies, i en cosa de quilòmetre i mig més arribarem a la carretera de Vilanova a Sant Romà.

Horaris:

Coll de Savassona — cruïlla del camí de Casserres:

1.22 h. parcial 1.22 h. acumulat

Cruïlla — monestir de Casserres:

1.00 h. parcial 2.22 h. acumulat

Casserres — coll de Terrades:

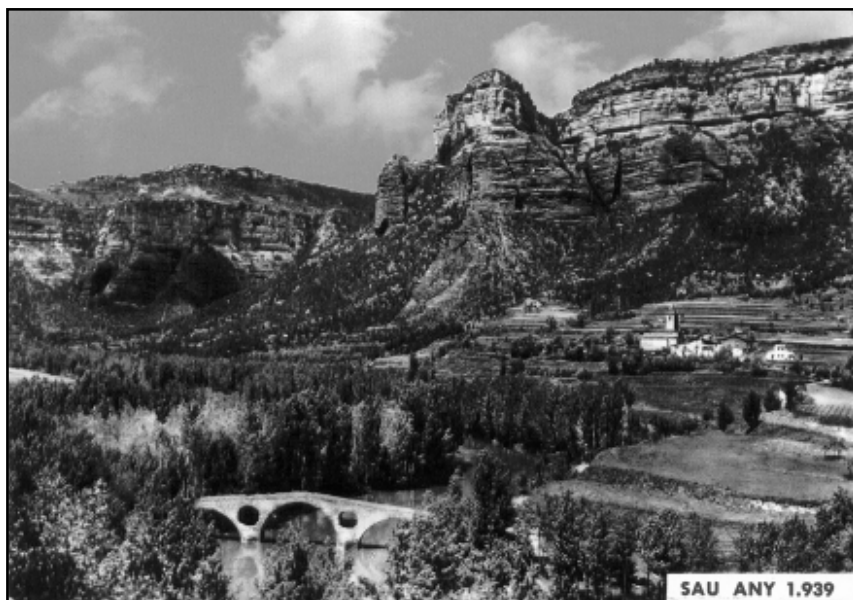
1.10 h. parcial 3.32 h. acumulat

Coll de Terrades — can Mateu:

1.15 h. parcial 4.47 h. acumulat

Can Mateu — carretera de Vilanova:

0.25 h. parcial 5.12 h. acumulat

Pont i llogarret de Sau tal com era l'any 1939

ACTIVITATS

XXX MARXA DE REGULARITAT DE LA SEAS 9 de maig de 2004 a Collserola

Lloc Equip	PUNTS
1 Albert Vilagrassa - Jacint Fontdevila	12,0
2 Felip Linares - Roser Iglesias	14,0
3 Esteve Ramírez - Sergi Pont	14,0
4 Salvador Pont - Roser Sánchez	14,0
5 Ricard Garcia - Francesc Riera	14,5
6 Ma.Carme Malaret - Eloi Trullàs	14,5
7 Xavi Vendrell - Vanessa Guamisa - Bernat Macià	14,5
8 Montserrat Sala - Pere Pascual	15,0
9 Elisa Linares - Marta Celma	15,0
10 Francesc Riera - Carles Orriols	16,0
11 Alexis González - Adrià Orriols	16,0
12 Marga Molina - Nino Ribes - Jordi i Montserrat Ribes	16,5
13 Ramon Celma - Joan Gironès	16,5
14 Ma. Lluïsa Sanz - Ferran de la Fuente	16,5
15 Pep Gil - Àngels Castillo	16,5
16 Albert Parera - Gaspar Orriols	17,0
17 Lidia Camps - Duli Mena	17,0
18 Daniel Ramírez - Àngels Bofill	17,0
19 Joan Gómez - Sergi Agorreta	17,0
20 Marina Figueres - Jaume Campreciós	17,5
21 Alba Rañé - Laura Garcia - Carla Cortès	17,5
22 Joana Gimeno - Josep Ma. Rius	17,5
23 Romi Porredon - Isidor Consul	18,5
24 Teresa Faneca - Toni Simó	19,0
25 Núria Mitjans - Jordi de la Riva	19,5
26 Maria Consul - Josep Ma. Ballart	20,0
27 Anna Simó - Dolors Cardona	20,5
28 Maria Cortés - Anna Bosch	21,0
29 Joan Malaret - Toni Malaret	21,0
30 Albert Parera - Martí Orriols	21,0
31 Enric Vendrell - Anna Ma. Garcia	21,5
32 Marga Riera - Jaume Franco	22,5
33 Josep Requena - Stella Becchi	23,0
34 Toni Gonzalez - Ioia Oller - Jan Gonzalez	24,5
35 Joaquim Orriols - Esteve Arnau Llitrà	25,0
36 Manolo Molina - Joan Lluc - Aleix Lluc	25,5
37 Lluís Alonso - Albert Alonso	26,0
38 Anna Gomez - Gerard Bas	27,5
39 Anna Vilanova - Mariona Pino	33,0
40 Ferran Carreras - Montserrat Almirall	33,0
41 Sergi Parera - Àlex Fontova	41,5
42 Joan Portes - Elisabet Chiva - Alba Portes	43,0
43 Josep Ma.Pino - Iu Pino	47,0

MANIFEST DE LES ENTITATS EXCURSIONISTES DEL BAIX LLOBREGAT

No en teníem prou amb els intents de control i fiscalització del teixit associatiu català a través de l'impost de societats, esmenat a darrera hora, que, a més des de casa nostra, volen ignorar les realitats més evidents de l'excursionisme, la seva història, la seva feina i, sobretot, el seu esperit formatiu en el terreny naturalístic i conservacionista del medi on practica l'esport i la cultura, de l'alpinisme, l'alta i mitjana muntanya, l'escalada, les marxes, el senderisme, l'esquí de muntanya, el barranquisme, l'espeleologia... No cal seguir, seria inacabable el ventall esportiu i la quantitat d'afinitats i respecte per l'entorn dels afiliats i federats de les entitats excursionistes practicants del nostre país, com perquè se'ns equipari a una mena de convidats inoportuns d'un món en què, pel que es veu, només es prima el poder i la influència econòmica de les explotacions turístiques i les empreses privades d'esports d'aventura que acaparen els privilegis si les comparem amb les capacitats operatives d'una entitat excursionista. Negocis com els taxis 4x4 que poden circular lliurement per un parc i no ho pot fer una bicicleta de muntanya, per exemple.

Als nostres governants se'ls està esborrant la memòria històrica a l'hora de fer valoracions de rigor quan es dicta una llei o un decret (llegim per exemple el de "Pràctiques Fisicoesportives en el Medi Natural", el PRUG d'Aiguestortes, la denegació d'acampada en tot el territori, ni amb l'autorització de la propietat o municipi, la imposició de titulacions, monitoratges i diplomatures, per posar fora de norma, per dir-ho d'una forma suau, a qui se li acudeixi organitzar qualsevol activitat col·lectiva, encara que hi tingui un historial d'experiència provada a la seva entitat); finalment haurem d'arribar a la conclusió que hi ha una persecució contra les entitats, carregant-les d'obligacions i despeses, amb l'excusa implacable de la seguretat en benefici d'interessos econòmics concrets (amb tots els respectes pels centres de formació privats, federatius i institucionals). Nosaltres, com totes les altres entitats, reclamem la sostenibilitat i l'ús responsable de la muntanya, però sense excloure'n unes activitats més que centenàries com són els esports de muntanya, amb totes les seves variants conduïdes des dels centres excursionistes.

Per aquest i molts altres motius, les entitats excursionistes del Baix Llobregat sotasignants, reclamem als responsables institucionals que es

responsabilitzin de les seves obligacions “entretingudes” envers el col·lectiu excursionista, sempre integrador de la societat catalana per mitjà de l’Esport, la Llengua i la Cultura.

Molins de Rei, 21 de gener de 2004

La nostra Secció s’ha adherit a aquest Manifest com a entitat integrada a la Vegueria del Baix Llobregat

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 4 de maig de 2004

—S’informa que a partir d’ara els originals de les factures de totes les seccions de l’Ateneu s’han de lliurar a secretaria, on es guardaran per ús de l’empresa Cafide que duu la comptabilitat de l’Ateneu. Les seccions es quedaran una fotocòpia.

—S’acorda acceptar l’oferiment que ens ha fet el regidor de cultura de l’Ajuntament, Enric Viladot, per organitzar conjuntament una caminada nocturna, si bé la data caldrà ja fixar-la per a l’any vinent.

—Es comenta la bona acollida que va tenir la XXX Marxa de Regularitat amb una alta participació (43 equips i 92 participants) així com el dinar que va tenir lloc al Pati del Roure i la fotografia de grup que trobareu a la portada d’aquest butlletí.

Reunió de l’1 de juny de 2004

—Durant la reunió es revisen diversos aspectes de la propera Caminada Popular que tindrà lloc el 3 d’octubre, com és el cas de l’itinerari definitiu, el regal als participants que encara resta pendent de decisió, i el preu final que de moment s’ha decidit mantenir-lo igual.

—A la reunió es revisen l’estat d’organització de les tres sortides previstes pe al mes de juliol. La primera és la de veterans que tindrà lloc al refugi d’Amitges fent el cim del Ratera, la següent serà la nova excursió nocturna amb sopar inclòs que pren el nom definitiu de “Sopar de lluna plena” i que enguany serà al santuari de Bellmunt, i la tercera és la travessa que es farà des de l’estany Gento al refugi Colomina, el refugi Blanc i Espot, la qual serà amb places limitades condicionat per la cabuda al refugi.

—Es comenta el tema del Sopar de Motxilla que tindrà lloc el dia 18 de setembre i el Concurs Fotogràfic en el qual es demanarà la participació en el jurat dels mateixos components que habitualment col·laboren i que són: Albert Xanxó, Lluís Carbonell, Francesc Fàbregas, Carles Pons, Carles Vallès i Neus Malaret.

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc

Any XXXVIII, núm. 253

Equip d'edició del butlletí: Daniel Cardona, Isidor Cònsul,
Ferran de la Fuente, Jordi Gironès i Agustí Revilla (taula de redacció),
Jordi Gironès (autoedició), Elisabeth Bart (tramesa),
i Josep Nuet (dissenyador de la maqueta).
Correcció de textos: Servei Local de Català.

Índex

Portada: Fotografia commemorativa dels 70 anys d'existència de la SEAS,
feta al Pati del Roure de l'Ateneu per Francesc Fàbregas

Calendari	394
Editorial: 10 de 100, 10 anys / 100 matinals	395
Pedalant per Europa, per Joan Millet	396
Gorges i meandres del Ter, per Ferran de la Fuente	401
Classificació de de la XXX Marxa de regularitat	405
Manifest del Baix Llobregat	406
Informació de la SEAS	407

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel, 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 54, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES

Butlletí de la SEAS, 253 – Juliol-agost 2004